

Яросласа съ Черниговскими
 былями, съ Могуты и
 съ Татраны и съ Шельбры,
 и съ Толтакы, и съ Ревугы,
 и съ Ольберы. Тѣмъ бо бес щк-
 товъ съ засаложники клк-
 комъ лѣды побѣждаютъ,
 звонятъ въ преднюю сла-
 ву. Нѣ рекосте му жа имѣ-
 ся сами, преднюю славу
 сами похитимъ, а заднюю
 ся сами подѣлимъ. А гдѣ
 диво ся братѣ стару по-
 молодити? Коли соколъ
 въ мѣтѣхъ бываетъ, вы-
 соко птицѣ възбываетъ;
 не дастъ гнѣзда своего въ
 обиду. Нѣ се зло Княже
 ми не пособѣ; на нѣсе
 ся години обратѣща. Се
 Уримъ (в) кричатъ подъ
 саблями Половецкими, а

„Ярослава съ Черниговскими
 „Болрами, съ Могутами и съ
 „Татранами, съ Шелбирами
 „и съ Топчакани, съ Ревугами
 „и съ Ольберами. Они безъ
 „щиповъ съ кинжалами, од-
 „нимъ крикомъ побѣждаютъ
 „войска, гремя славою пра-
 „дѣдовъ. Не говорятъ они,
 „мы де сами предстоящую
 „славу похитимъ, а про-
 „шедшею съ другими подѣ-
 „лимся. Но мудрено ли, братъ-
 „цы, и епарому помолодѣть?
 „Когда соколъ перелиняетъ,
 „тогда онъ птицѣ высоко
 „вагоняетъ и не дастъ въ
 „обиду гнѣзда своего. Но по-
 „бѣда, что мнѣ Князья не въ
 „пособѣ, время все переиначи-
 „ло.. Уже кричатъ Уримъ
 подъ саблями Половецкими, а

(в) Одинъ изъ Восводъ, или изъ союзниковъ Князя Игоря, въ сѣмъ
 сраженіи участвовавшій.